

Laurinkostersällskapet

Försommarträff

blir det traditionsenligt i Norrviken på Storön sydväst om Runmarö, 59°16,3'N 18°43,6'E, lördag-söndag den **11-12 juni**. Ingen föranmälan eller avgift, tag gärna med något att grilla.

Höstträff

den **3-4 september** i viken sydost om Finnhamns ångbåtsbrygga, 59°28,8'N 18°49,9'E.

Segla norrut, mot långa dagar och ljusa nätter

Sommaren 2008 var första sommaren som nyblivna pensionärer. Fantastiskt med en hel lång sommar framför sig och inte bara några veckors semester. Vi hade länge önskat segla upp till Bottenviken och nu fanns möjligheten. För tjugo år sedan seglade vi till Höga Kusten och Umeå med tre barn men det var max på en vanlig semester. Vi, det är hustru Gunnel och jag själv, barnen har flyttat ut. Båten vi seglar är en Laurinkoster, L32, som vi plastade i Karlskrona och byggde färdigt i båtklubben för 30 år sedan.

Målet var att vara uppe i Bottenviken vid midsommar för att uppleva ljuset. Den 15 maj lämnade jag bryggan vid Årstavikens Segel Sällskap. Första sträckan seglade jag själv. Gunnel var kvar hemma och umgicks med vårt tredje barnbarn, tre veckor gammalt.

Det blev motorgång upp till Ängsö, iland och beskåda blomsterprakten, därefter till Lidö. Fortsatt motorgång dagen därpå genom Väddö kanal, broöppningarna fungerade fint. Grisslehamn fick bli natthamn. I god tid som vanligt hängde jag ut fendrarna innan jag kom fram. Det visade sig vara en onödig aktivitet. Det var bara jag och en fiskmås med bo som delade hamnen. Hänga ut fendrar var inget jag behövde göra förrän vid Örnsköldsvik. Efter att ha tankat fullt fortsatte jag dagen därpå till Sunnanöfjärden syd Öregrund. Här blev jag liggande ett par dagar hos bekanta medan en nordlig kuling med iskallt regn drog förbi. Öregrunds hamn skall man undvika i hård nordan.

Dags att ge sig av över Gävlebukten mot Norrland. Vädret var ostadigt och jag hade blivit genomförkyld så det fick bli kortaste vägen över bukten till Granskär, SXX hamn. Nästa dag blev det Fågelhararna, fin vik. Fortsatte dagen därpå till Segelvik, Söderhamns SS klubbhamn. Här blev jag liggande ett par dagar. Refleks-värmaren höll varmt och torrt.

Den 24 maj kom Gunnel med tåget till Söderhamn. Efter att ha handlat och tankat (sjömack), lämnade vi Söderhamn och gick till Skärså. Fiskrestaurangen Albertina får man inte missa. Nu började vädret bli fint med sol och värme. Fin segling norrut, sälarna visade sig söder om Agö, lunchstopp vid Kuggören. På kvällen fortsatte vi till Mellanfjärden. Kommer man sent undrar man ju om det finns plats. Inga problem, helt öde, allt stängt, vi var de enda människorna. Fortsatte dagen därpå till Lill Lubban, SXX hamn, rodde över med jollen till Galtholmsbruk och tittade på det gamla bruket. Upp tidigt på morgonen och iväg över Sundsvallsbukten i fin sydvind och sol. Vi lade oss på svaj för natten i en vik tre nm syd bron i Härnösand. Broarna öppnas ett par timmar på morgon och kväll efter beställning. Vi fick en tid 09.45 att vara vid södra bron. Broöppningarna fungerade fint och vi lade oss i den norra hamnen. Här är det nära att handla. Att vi var tidigt på säsongen märktes. Bojarna höll på att läggas ut när vi kom. Nu var vi vid Höga Kusten. Efter att ha handlat och tankat lämnade vi Härnösand och gick upp mot Höga Kusten bron. Den måste man ju passera under. Smäckrare och elegantare bro än Höga Kusten bron finns knappast. För tjugo år sedan gick vi upp till Sandöbron. Fjärdboten inne i Norafjärden fick bli natthamn. Här låg vi still en dag och vandrade efter Höga Kusten leden som är ca 11 mil. Vi nöjde oss dock med fem timmars vandring. Gott om bäverfällda träd. I den gamla fåboden låg gästboken kvar med våra namn från när vi var här för tjugo år sedan.

Lövvik fick bli nästa hamn. Här träffade vi på första båten. En tysk båt med namn *Heidi*. De hade startat från Rügen när vi lämnade Stockholm och var på väg till Haparanda. I Berghamn stannade vi för lunch och köpte fisk av fiskaren. Han åkte ut och hämtade ur sin laxfälla. Häggvik fick bli natthamn. Numera är inloppet muddrat och utprickat. Gästhamnen öppnade för säsongen med pompa och ståt när vi kom. Nästa dag ägnades åt konstnären Anders Åbergs Mannaminne samt utsiktsberget. Här kom våra hopfällbara cyklar till användning för att handla vid Nordingrå. Medan vi låg här började en fiskmås bygga bo i jollen. Som tur var inga ägg. I sol och stiltje gick vi för motor till Högbonden där vi lade till och gick upp till fyren. Där är numera vandrarnhem. Natthamnen fick bli Bönhamn. Helt öde även här. Nu hade ett kraftigt högtryck etablerat sig med sol och stiltje. Ulvöarna blev nästa stopp. Här träffade vi en finsk båt, annars tomt på båtar. Vandring upp till Lotsberget. Handlat och tankat. Svårt att få tag i färsk fisk. Vi fick dock köpa strömming av en privatperson. Märkligt med tanke på alla fiskelägen som funnits efter Norrlands-kusten.

Fortsättning på sista sidan

Staika IV inför 50 årsdagen

Del 1

Som nya medlemmar i Laurinkostersällskapet tänkte vi bidra med några artiklar om *Staika IV*.

Staika IV byggdes på Rosättra Båtvarv 1964 i mahogny på ekspant och med däck i teak. Löa 11,72 m, bredd 3,11 m och djupgående 1,80 m. Båten är således snart 50 år gammal. Vi har startat en försiktig renovering för att hon skall vara originalfin till femtioårsdagen. Genom att beskriva renoveringen hoppas vi få lite återkoppling från er som har erfarenheter av att vårda Laurinkostrar i trä.

Under de drygt 30 år som vi ägt *Staika IV* har vi alltid varit minst tre familjer i en ägarkonstellation. Att vara flera familjer som seglar *Staika IV* är till fördel både för oss och för båten. Det bästa för en fin träbåt är att seglas många veckor vår, sommar och höst samt få god omvårdnad under vintern. Att vara flera ägarfamiljer ger också erfarenheter som vi tror kan vara spännande att dela med oss av.

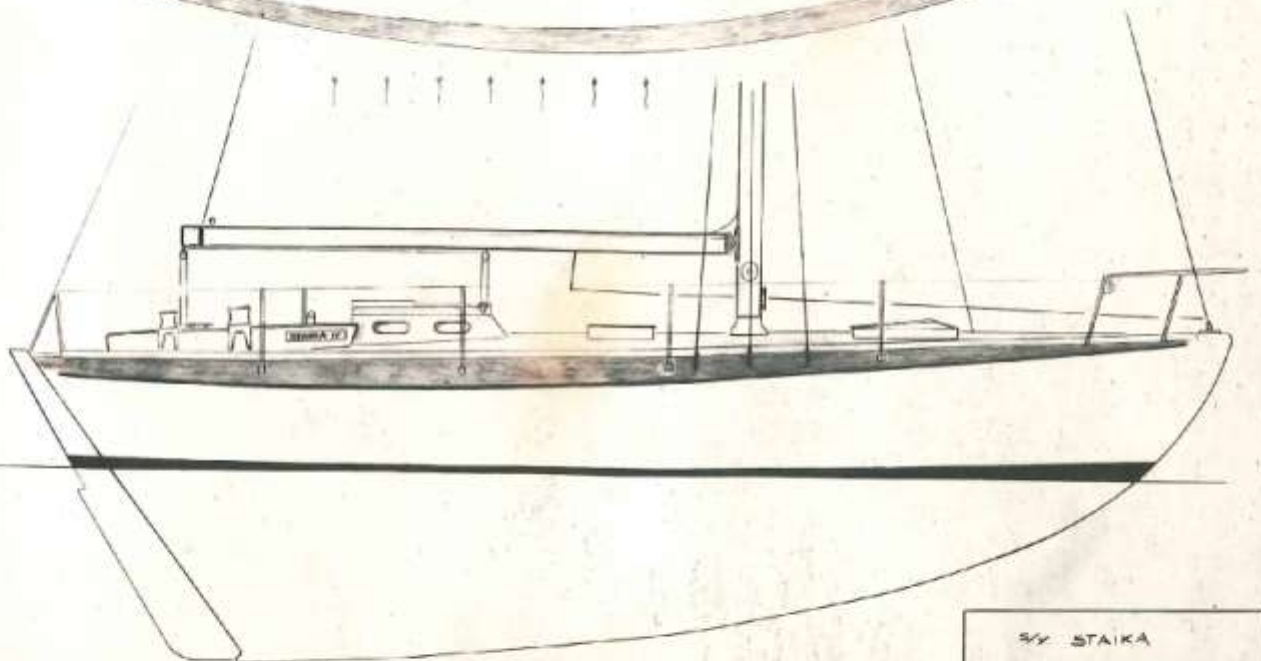
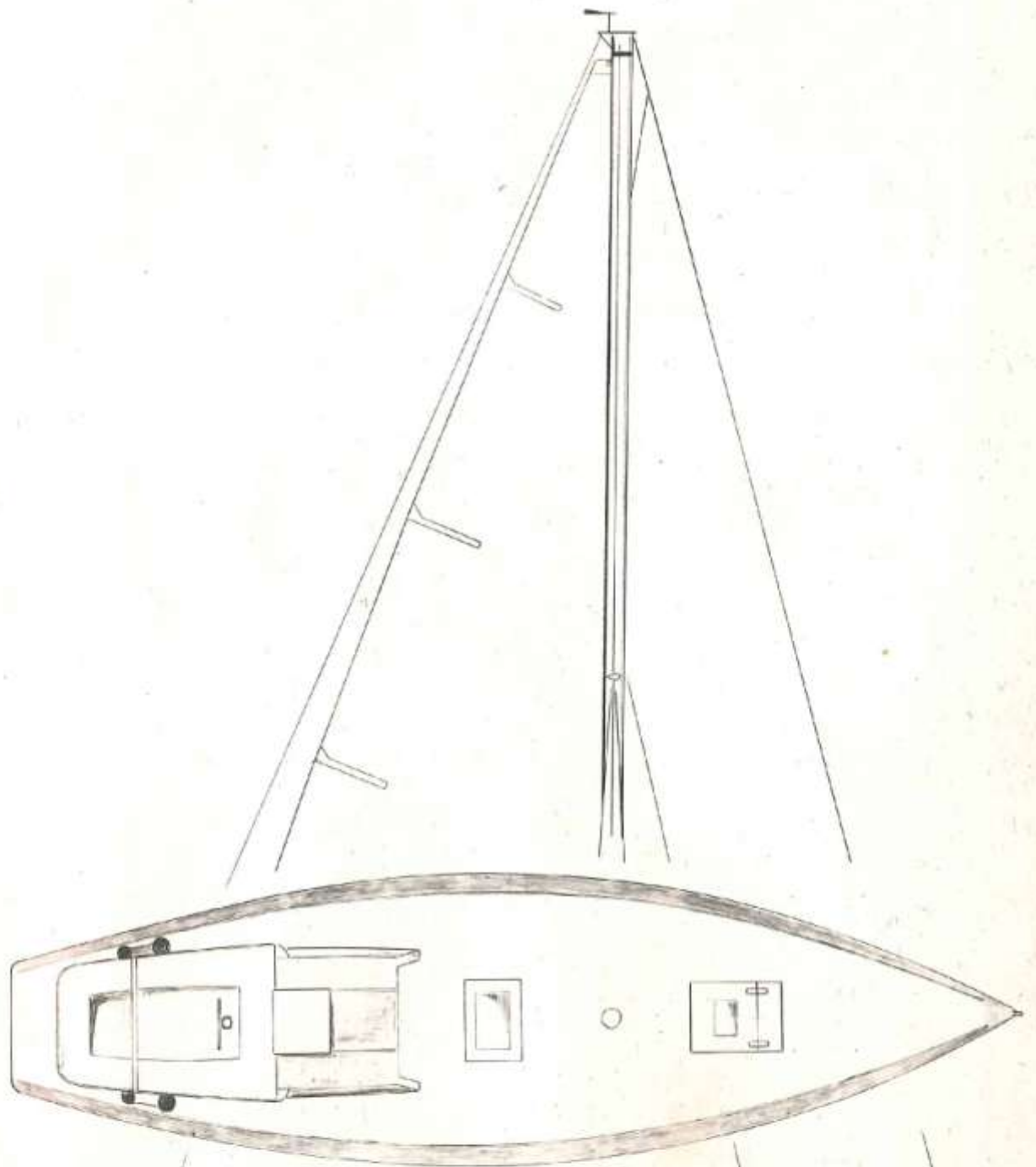
Staika IV

De tre familjerna Hanson/Rådö, Hansson samt Ekblad/Hallén ägde först *Staika III*¹ under åren 1974-1979. År 1979 köpte vi *Staika IV* av Sture och Madeleine Rödén. Sture var beställare till både *III* och *IV* och vi fick en bra relation med Sture och Madeleine och fick ta del av de erfarenheter som de samlat under mer än 10 års framgångsrik kappsegling med *Staika III* och 15 års segling med *Staika IV*.

Staika IV har under snart 50 år seglats mest i våra nordiska vatten med olika familjekonstellationer ombord, men också i Medelhavet under 1960-talet och hon har också vunnit Gotland Runt 1965. Mer om detta i kommande artiklar.

Mats Hanson

¹ <http://www.sailyachtsociety.se/boat.asp?boatid=63&cashkiller=1302426940000>

SV STAIKA
4 x 1 HAUSRYSSARE
KONSERVERAD AV A LAUREN
STOCKHOLM JULI 1904

Avsändare: Laurinkostersällskapet
c/o Bergman
Sommarvindsvägen 14
133 32 Saltsjöbaden

Fortsättning från första sidan. Mjältön är ett måste. Själva även här så när som på en man som jobbade med bryggan. Dagen därpå ägnades åt att gå upp till toppen på Sveriges högsta ö, 236 m. Slottdals-skrevan i Skuleskogen stod på önskelistan. Osäkert dock var vi kunde lägga båten. Vi gick till Näske, fällde upp våra cyklar och frågade om vägen. Med typiskt norrländsk avståndsbedömning fick vi svaret ”där bakom kullen, ni ser det nästan”. Efter en halvtimmes cyklande i motlut kom vi till nationalparkens ingång. Därifrån är det tre timmars vandring i medelsvår terräng. Dessutom lika mycket tillbaka. Då det var årets varmaste dag med 31 grader varmt gav vi upp och vände tillbaka. Vi lämnade Näske och gick för motor till Trysunda för natten. På Balesudden rasade en skogsbrand som bekämpades av en helikopter. Torrt och varmt. På Nationaldagen gick vi in till Örnköldsvik. På kvällen fylldes hamnen av ”locals” som försökte överrösta varandras och restaurangernas ljudanläggningar. Norrlänningarnas motsvarighet till Visby och Smögen. Vi lämnade båten i Ö-vik för en vecka och åkte buss hem till Stockholm för att närvara vid sonens disputation i Uppsala samt träffa barn och barnbarn.

Båten låg kvar som vi lämnat den och efter att ha handlat lämnade vi Ö-vik fredagen den 13 juni. Rundade Skagsudde, lämnade Höga Kusten bakom oss, och fick en fin segling till Järnäsudd. Enda båten även här. Efter en dimmig morgon lämnade vi Järnäs och fick en fin segling till Holmön. Utanför Umeå mötte vi den tyska båten *Heidi* som vi träffat i Lövvik. De hade redan varit och vänt vid Haparanda. I hamnen på Holmön låg två tyska båtar, det börjar bli ”trångt”. Ratan blev nästa hamn. Här stannade vi bara några timmar för vädret började bli sämre. Vi fortsatte till Sikeå för natten. Fint klubbhus, vänliga människor. Morgonen därpå seglade vi i fin vind till Bjuröklubb. Trång men trevlig hamn. Upp tidigt och iväg. Fin segling över Skelleftebukten till Pite Rönnskär. Enda båten. Där hade vi tur att det var två personer från firsällskapet som släppte upp oss i fyren. Nu hade vi kommit upp i Pite skärgård. Stenskar fick bli nästa hamn. Vacker ö. Påminner om Gotska Sandön. I dimma tog vi oss därefter till Mellerstön för natthamn. Dagen därpå gick vi sista etappen till Luleå.

Midsommarafton. Vi gick till Luleå SS klubbhamn Liggskär. Där blev vi varmt välkomna att delta i firandet. Ca 100 personer. Vi var enda ”utsocknes”. Man köpte mat och dryck som dukades upp på långbord i klubbhuset. Dans till levande orkester. Solen gick ner 23.56 och upp 01.16. Vi låg kvar en dag till. Nu lämnade vi Luleå SS och seglade mot Töre, Bottenvikens nordligaste punkt. Här har Kalix kommun lagt ut en boj med en brevlåda och blankett att fylla i så får man ett certifikat

hemskickat att man rundat bojen. Här blev vi liggande några dagar i ostadigt väder. Vi passade på att ta bussen till Haparanda för ett dagsbesök.

Vi hade tänkt fortsätta till Seskarö, Båtskärsnäs och Haparanda hamn men nu var vädret ostadigt. Eftersom alla platserna är fastlandshamnar beslöt vi att vända tillbaka till Luleå och hyra en bil och se lite mer. Tillbaka i Luleå hyrde vi en bil för tre dagar av Statoil 1 km från hamnen. Första dagen åkte vi till Storforsen och Pite Havsbad samt åt Pitepalt på en ”Paltzeria”. Andra dagen åkte vi efter Luleälven. Tredje dagen blev det Båtskärsnäs, Seskarö, Haparanda hamn och Kukkolaforsen i Torne älv. Vi passade även på att åka en rundtur i Luleå skärgård med passagerarbåten. Mycket bra.

Måndag 30 juni var det dags att börja segla hemåt. Vi gick i stort sett samma väg och besökte samma platser. På seglingen söderut besökte vi även: Gåsören, liten trång hamn. Kallviken. Norrbyskären. Skagshamn, i lovart om Röda Ulvens surströmmingsfabrik. Skeppsmalen, trång och mysig hamn. Norrfällsviken. Härnösands SS Lustholmen. Agö Storhamn. Axmar Bruk. Huseliharen. Det märktes att vi hade kommit in i semesterperioden. Nu var det fler båtar i hamnarna. Vi råkade dessutom hamna i fas med SXX eskader under några dagar. Mellanfjärden som vi var själva vid på vägen upp var nu fullt och affärerna var öppna. Vi kom tillbaka till Värmdö 25 juli.

1323 nm. 22 liggdagar. Inblåsta några dagar i Öregrund på väg norrut, Töre samt Sikeå på väg söderut. Vi hade mycket sol med stiltje och svaga vindar. Både värmerekord, 31 grader vid Ö-vik och regnrekord 65mm vid Härnösand söderut. Jag trodde inte det skulle vara så öde. På väg norrut såg vi ca tio båtar totalt. Söderut var det fler. Hamnavgifterna är lägre än i södra Sverige. Alla människor vi träffade var vänliga och intresserade. Det kom ofta fram folk och ville veta var vi kom ifrån. Som handböcker rekommenderas Gästhamns-guiden och SXX nya årsbok Norrlandskust.

Se till att ha bränsledunkar och bra värmare om man startar tidigt på våren. Många affärer och bränslestationer har bara öppet under högsäsong. Ring och fråga. Det är bra förbindelser med tåg och buss efter kusten om man vill lämna båten eller byta besättning. På hemseglingen mötte vi några som skulle lämna båtarna i Luleå och Båtskärsnäs över vintern. Resan rekommenderas starkt, vi kommer att göra om den men man skall ha god tid på sig. Nästa gång skall vi gå finska sidan åt ena hållet.

Gunnel & Sven-Olof Lundberg, L32 Moby Dick